

Niet van suiker

De ideale vrouw bestaat niet, vond sugardaddy P. en dus zocht hij zijn geluk bij verschillende suikernichtjes. Onze Marith ging na twee jaar weer bij hem langs. 'Ik ga natuurlijk niet betalen voor de vrouw van een ander.'

TEKST MARITH IEDEMA
FOTOGRAFIE JASPER SUYK
LINGERIE PLEASUREMENTS

'Weet je, eigenlijk ben ik er klaar mee, met sugardaddy zijn. Ik wil gewoon een relatie met een normale vrouw'

Als je nog een kop thee wil dan mag je dat.' Ik knikte naar sugardaddy P. (60) die voor me zat in een eetcafé in Utrecht. 'Ik hou niet van vrouwen die zomaar bestellen,' lichtte hij toe. Ik wilde P. vertellen dat de journalistiek misschien geen goudmijn was, maar dat ik best in staat was zélf voor mijn muntthee te betalen. Omdat ik de sfeer niet wilde bederven, hield ik me in. Ik zat hier immers met een reden.

Twee jaar geleden schreef ik een artikel over sugardaddy's. Ik kwam met P. in contact via SUIKERARRANGEMENTEN.NL, een datingsite waar mooie vrouwen en rijke mannen elkaar treffen. Niet vrijblijvend. Aan elke afspraak hangt een prijskaartje. Soms letterlijk, of anders in de vorm van spullen, etentjes of reizen.

Tijdens een telefonisch interview vertelde P. me over zijn leven. Na een jarenlange zoektocht naar de ware concludeerde hij rond zijn 58ste dat de ideale vrouw niet bestond. Hij gaf de liefde op, wilde alleen nog ongecompliceerd lol maken met verschillende (jonge) meiden.

Knap suikernichtje

Dat is met een bankrekening als die van P. geen enkel probleem. Hij meldde zich aan op suikeroomdatingsites en sprak vanaf dat punt elke week af met een ander knap suikernichtje. Dit beviel P. uitstekend. Dat vrouwen hem als een wandelende portemonnee zagen, liet hem koud. Via deze regeling wist hij tenminste precies waar hij aan toe was; hij gaf hen in materiële zin wat hun hartje begeerde in ruil voor aangenaam gezelschap. Zolang P. ervan overtuigd was dat de vrouw in kwestie de juiste intenties had (niet loog over haar situatie), was niks hem te gek; of hij nou schulden moest aflossen, reizen met een privéjet financieren of studies betalen.

Twee jaar later was ik benieuwd hoe de zaken ervoor stonden bij sugardaddy P. Dus spraken we af. Aan zijn uiterlijk was niet direct af te lezen dat hij rijk was. Zijn leren jas was robuust, de bergschoenen zagen eruit alsof hij ze al jaren bezat en het overhemd dat hij droeg was vaal. Zijn auto (Mercedes-Benz S-klasse) en Cartier-

horloge verrieden echter dat ik tegenover iemand zat die zijn zaken goed voor elkaar had. Hoe het met hem ging? Ach, tja. Wat moest hij zeggen? P. heeft inmiddels aardig wat ervaring opgedaan met suikernichtjes en weet dat de meesten 'ze niet allemaal op een rijtje hebben'. Neem zijn date van laatst. Een 26-jarige vrouw vroeg hem haar thuis op te pikken. Ze deed meteen raar, alsof ze bang was achtervolgd te worden. Eenmaal in een bar bestelde ze de ene na de andere Blue Curaçao. In no time was ze dronken en begon een scène te schoppen. P. besloot haar naar de auto te tillen en thuis te brengen. Voor haar deur was het een chaos. De vrouw bleek begeleid te wonen en met zijn hulp ontsnapt te zijn. Zelfs de politie was gebeld. Nou, daar zit P. natuurlijk niet op te wachten, op dit soort krankzinnige situaties.

Vorige keer vroeg ik P. of hij seks verwachtte, in ruil voor het geld en de spullen. Hij zei toen van niet. Als meisjes zelf initiatief toonden; prima, een must was dit niet. 'Hoe ouderwets dat ook mag klinken, ik doe het liever met een dame waarvoor ik iets voel,' zei hij destijds. Hoe zat dat tegenwoordig? 'Ik heb ook behoeftes,' gaf hij schouderophalend toe. Maar de relaties met zijn suikernichtjes draaiden nog altijd niet om lichamelijk contact. Desalniettemin wenst P. exclusiviteit van de meiden die hij sponsort. 'Ik ga natuurlijk niet betalen voor de vrouw van een ander.'

Oprechte affectie

Als zijn suikernichtjes geld wilden, moesten ze hun liefdesleven op pauze zetten. P. was Sinterklaas niet. Hij zuchtte ineens vermoeid. 'Ik zit tegenwoordig ook weer op alle normale datingsites, trouwens.'

Hoe hard P. ook schreeuwde dat hij was gestopt met het zoeken naar liefde, de behoefte aan oprechte affectie verdween nooit. Zijn suikernichtjes vulden zijn tijd, niet de leegte die hij voelde. En vaak was het contact met deze jonge vrouwen niet eens vermakelijk. Veel van zijn suikernichtjes hadden niet eens het fatsoen interesse te veinzen. 'Dan zaten ze maar wat op hun telefoon te kutten. Ja, zo werkt het niet,' zei hij. 'Weet je, eigenlijk ben ik er klaar mee, met sugardaddy zijn. Ik wil gewoon een relatie met een normale vrouw. Waarom is dat zo godsalle Jezus moeilijk?'

Ik kon de opmerking dat hij misschien eens in zijn eigen leeftijdscategorie moest zoeken nog niet inslikken. Het zou geen zin hebben. ✕